

nummer 2 | 13e jaargang | april 2012

Marechaussee Contact

colofon

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt zes keer per jaar.

De realisatie is in handen van de SMC-commissie:
Redactie, voorlichting
en communicatie.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
0344-571256
redactiemc@gmail.com

Vormgeving en druk

Ten Brink, Meppel

Wijzigingen van adresgegevens

Begunstigersadministratie SMC
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
0341-257129
c.dboom@chello.nl

Kopij volgend nummer

Voor informatie over het aanleveren van kopij graag contact opnemen met de redactie

Deadline

De deadline voor het inzenden van kopij voor de volgende uitgave van Marechaussee Contact is 2012

inhoud

- 3 Observaties van de voorzitter
- 4 Nestelpennen, actuele berichten van www.marechausseecontact.nl
- 7 Agenda, activiteiten van en voor oud-marechaussees
- 9 De geschiedenis van het Wapen , deel XVII
- 10 Veteranenrubriek met allerlei informatie voor KMar-veteranen
- 12 KMar in Papoea Nieuw Guinea
- 14 Dienstplichtig en verantwoordelijk voor motortechniek
- 18 Generaal reageert op boek 'De opgehaalde Chinees'
- 20 Deel IV van de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
- 22 Reservisten ontvangen 'Jeneverkruis'
- 23 SMC -allerlei
- 26 Personalia
- 27 SMC Informatie

SMC

Omslag:
KMar-schip uit de vaart genomen,
bezuinigingen!

Observaties voorzitter

Dit nummer van Marechaussee Contact zal, als alles goed is gegaan, kort voor Koninginnedag bij u op de deurmat gevallen zijn. Langs deze weg wil ik alle begunstigers die een Koninklijke Onderscheiding ten deel is gevallen van harte feliciteren met deze zeer eervolle erkenning. Ik wens hen toe dat zij met hun dierbaren nog lang op deze heugelijke gebeurtenis kunnen terugzien.

We herdenken op 4 mei onze gevallenen. Ik moet daarbij altijd denken aan het gezegde: 'Een volk dat zijn doden niet eert, heeft geen recht een volk te zijn'. Het bestuur van de SMC zal net als in voorgaande jaren bij vele plechtigheden aanwezig zijn. Wij nemen, als stichting, tevens met enkele veteranen deel aan de erehaag op de Dam. Ons Wapen is ook in deze erehaag vertegenwoordigd.

Op 5 mei staan we in Wageningen stil bij de bevrijding van ons deel van het Koninkrijk. Wij hopen als SMC dat we nog vele jaren in Wageningen samen kunnen blijven komen.

Generaal-majoor b.d. H.C. de Bruijn, oud-commandant van het Wapen, heeft gereageerd op de aankondiging van het boek 'De afgehaalde Chinees'. Zelf was hij destijds als commandant van het district KMar Utrecht belast met het uitvoeren van deze bijzondere en geheime opdracht. Ik verwijs u graag naar zijn lezenswaardige artikel.

Op 31 mei zal op het Haagse Binnenhof te paard het commando over het Wapen door luitenant-generaal mr D. van Putten worden overgedragen aan luitenant-generaal dr. J.A.J. Leijtens. De plechtigheid kan in beperkte mate ook door niet-genodigden worden bijgewoond. Naar alle waarschijnlijkheid zal de procedure ter zijner tijd in de media of op de website van VVV Den Haag worden bekendgemaakt. Wij feliciteren generaal Leijtens van harte met deze eervolle benoeming en wij wensen hem heel veel wijsheid en succes toe. Generaal Van Putten bedanken wij langs deze weg voor de uiterst plezierige samenwerking en de steun die wij van hem hebben mogen ondervinden.

Ik heb in het recente verleden regelmatig stilgestaan bij de positie van ons museum ten opzichte van het ministerie van defensie. Inmiddels is daaromtrent meer duidelijkheid verkregen. In februari is door luitenant-generaal Van Putten, als voorzitter van de Stichting Museum der Koninklijke Marechaussee, een principe overeenkomst met het ministerie van defensie gesloten. In deze overeenkomst is bepaald dat onze collectie vanaf 2014 (het jaar waarin de Stichting Defensie Musea (SDM) naar verwachting wordt opgericht) voor tien

jaar in bruikleen wordt gegeven aan deze stichting. Defensie subsidieert de SDM, ons museum zal vanaf 2014 als vestiging Buren deel uitmaken van de SDM. Wij blijven eigenaar van de collectie, het beheer daarvan geven we voor die periode van tien jaar formeel uit handen. In ruil daarvoor ontvangen wij via de SDM een financiële bijdrage van defensie. Wij blijven dus in Buren en zullen ook in de toekomst duidelijk herkenbaar blijven als Marechausseemuseum. De bruikleenovereenkomst kunt u vinden op de website van ons museum (marechausseemuseum.nl, op het tabblad 'steunende instellingen').

De redactie heeft van u vele positieve reacties over ons nieuwe blad mogen ontvangen. Dank daarvoor. Sommige opmerkingen zullen wij benutten om de kwaliteit van onze periodiek op een nog hoger niveau te brengen. In mei zullen we met de drukker de tot nu toe opgedane ervaringen uitwisselen. Voor we het weten wordt het zelfstandig uitgeven van MC weer routine! In december heb ik aangegeven dat wij door zullen blijven gaan met het op papier uitgeven van ons blad. Ik heb u toen ook voorgehouden dat wij door de extra kosten genoodzaakt waren de contributie te verhogen. Velen hebben op deze mededeling gereageerd door bovendien een extra bedrag over te maken (waarvoor onze hartelijke dank), enkelen moeten hun bijdrage nog op onze rekening storten. Ik verwijs hen daarvoor graag naar de elders in dit nummer opgenomen oproep van onze penningmeester.

Ik wens u weer veel leesplezier.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter SMC

Aanhouding op verdenking kindontvoering

De Koninklijke Marechaussee heeft op Schiphol een man aangehouden op verdenking van kindontvoering.

De man, een 44-jarige Brit, werd door medewerkers van de Koninklijke Marechaussee in de centrale aankomsthal aangehouden, nadat daar door de politie in Zwolle om was verzocht.

Hij zou zijn 5-jarige zoon mee hebben genomen zonder toestemming van de moeder, die het ouderlijk gezag heeft over de jongen. De man zou van plan zijn geweest om met het kind naar Groot-Brittannië te reizen. De verdachte werd overgedragen aan de politie in Zwolle voor verder onderzoek.

Vals Paspoort

De Koninklijke Marechaussee heeft op Rotterdam The Hague Airport een 34-jarige man aangehouden op verdenking van valsheid in geschrifte en het reizen op een vals paspoort.

De verdachte, vermoedelijk van Albanese afkomst werd door Marechaussees gecontroleerd tijdens een mobiele paspoortcontrole. Hij overhandigde een Bulgaars paspoort aan een marechaussee die vermoedde dat er geknoeid was met het reisdocument. Verder onderzoek van onder meer falsificatexperts van

de Marechaussee wees uit dat er afwijkingen zaten in het overhandigde paspoort, in het Bulgaarse identiteitskaart en rijbewijs.

De Marechaussee (brigade Zuid-Holland) doet verder onderzoek naar de aangehouden verdachte. Brigade Zuid-Holland is onder meer verantwoordelijk voor de politie- en grensbewakingstaken op luchthaven Rotterdam The Hague Airport en verricht recherchewerkzaamheden die voortkomen uit

de taken die ook vanaf locaties in Dordrecht, Scheveningen, Hoek van Holland en Europoort worden verricht.

Marechaussee pakt man in trein op verdenking van drugsmokkel

De Koninklijke Marechaussee heeft tijdens een MTV-controle (mobiel toezicht veiligheid) in de trein van Brussel naar Roosendaal een 31-jarige Rotterdammer aangehouden op verdenking van drugsmokkel.

Marechaussees controleerden de Rotterdammer en troffen in zijn kleding diverse bolletjes met vermoedelijke drugs aan. Later werden in zijn

bagage nog meer bolletjes aangetroffen, vermoedelijk gevuld met heroïne.

De marechaussee van brigade Scheldestromen zal verder onderzoek doen naar de aangehouden verdachte.

Voortvluchtige verdachte aangehouden

Het Korps landelijke politiediensten (KLPD) heeft onlangs in samenwerking met de Koninklijke Marechaussee op de N59 ter hoogte van Oude Tonge een 22-jarige voortvluchtige verdachte zonder vaste woon- en verblijfplaats aangehouden.

De man onttrok zich 23 december 2011 op de A1 ter hoogte van Deventer aan een staandhouding van de Verkeerspolitie. Tijdens een wilde achtervolging veroorzaakte hij diverse aanrijdingen en wist te ontkomen.

Op verzoek van de recherche van de Verkeerspolitie traaceerde de Groep Opsporing Onttrekkingen de verdachte en hield deze gisteren met een arrestatieteam van de Koninklijke Marechaussee aan. Hierbij reed de verdachte achter op een auto van het arrestatieteam. De verdachte werd is in verzekering gesteld. Hij wordt naast het doorrijden na aanrijdingen verdacht van poging tot doodslag/zware mishandeling en het bezit van een vuurwapen.

Marechaussee treft gestolen auto aan op Maastricht Aachen Airport

De Marechaussee heeft op de luchthaven in Beek een 27-jarige man aangehouden op verdenking van heling c.q. diefstal.

De man, zonder vaste woon- of verblijfplaats, werd aangehouden nadat marechaussees hadden geconstateerd dat de auto waarmee hij het luchthaventerrein opreed was gestolen in Maastricht. Ook de bijrijder van de verdachte, een 18-jarige inwonster van Maastricht werd aangehouden. Zij stond nog gesignaleerd in het opsporingsregister voor afname DNA. De 27-jarige verdachte blijft langer vastzitten voor verder onderzoek door de KMar van brigade Limburg Zuid. De vrouw is kort na afname DNA weer in vrijheid gesteld. De Koninklijke Marechaussee verricht op luchthaventerreinen in Nederland de politietaken. Ook is de KMar verantwoordelijk voor de grensbewaking en voert ze rechercheonderzoeken uit, voortkomend uit de taken.

Onderzoek naar drugsmokkel met tuinsproeiers

Het rechteam drugsbestrijding (RTD) van de Koninklijke Marechaussee op Schiphol heeft een 37-jarige Nigeriaan aangehouden op verdenking van drugsmokkel.

De man zou bolletjes hebben geslikt en had in zijn bagage een partij tuinsproeiers waarin vermoedelijk cocaïne was verstopt. De verdachte werd gecontroleerd tijdens een 100%-controle van de Douane op een

aankomende vlucht uit Curaçao. Het vermoeden bestond dat hij mogelijk verdovende middelen had geslikt, waarop hij is aangehouden. Bij een verdere controle van de bagage van de verdachte werden de tuinsproeiers aangetroffen.

In de uitpakruimte op Schiphol-Oost heeft de Marechaussee de tuinsproeiers uit elkaar gehaald om te bepalen hoeveel verdovende middelen de verdachte vervoerde.

Marechaussee houdt Iraniër met vervalste documenten aan

De Koninklijke Marechaussee heeft een 25-jarige man uit Iran aangehouden die met vervalste documenten Nederland probeerde in te reizen.

De verdachte reisde in de internationale trein vanuit Duitsland en werd tijdens een controle Mobiel Toezicht Veiligheid door de Koninklijke Marechaussee gecontroleerd. Bij deze controle toonde de verdachte een Iraans paspoort dat niet van hem bleek te zijn. Daarnaast overhandigde de verdachte een verblijfsvergunning uit Noorwegen die vervalst bleek te zijn. Na verder onderzoek door de Marechaussee werd duidelijk dat de man onder een andere naam asiel heeft aangevraagd in Nederland. Deze procedure loopt nog. De man werd aangehouden en meegenomen voor verder onderzoek door de Brigade Oostgrens-Midden van de Koninklijke Marechaussee.

Rijksvaartuig 160 uit de vaart

Het Rijksvaartuig 160 is voor de laatste keer afgemeerd aan de kade van IJmuiden. Met een sobere ceremonie werd stilgestaan bij het feit dat de huidige, grote vaartuigen van de KMar op termijn worden vervangen door kleinere vaartuigen.

Bij de ceremonie waren vertegenwoordigers van vaargroepen van alle districten aanwezig. Ook waren Luitenant-generaal mr. Dick van Putten, districtscommandant en portefeuillehouder Maritiem Grenstoezicht kolonel Jaco Oussoren, diverse brigadecommandanten en vertegenwoordigers van de districten bij de ceremonie aanwezig.

Het Rijksvaartuig 160 is het tweede patrouillevaartuig wat wordt stilgelegd, het Rijksvaartuig 169 is al eerder uit de vaart gehaald. De overige vaartuigen, de RV161, RV162 en RV180 worden uiterlijk 1 januari 2014 of zoveel eerder als mogelijk, uit de vaart gehaald. De RV160 heeft bij aanvang dienst gedaan bij de Brigade Amsterdam. Na de afbouw van de RV161 en de RV162

is het schip naar Zuid Hollandse wateren verhuisd. Deze ontwikkeling is het gevolg van de bezuinigingen op defensie. Er moet er fors bezuinigd worden op de exploitatie van bestaande vaartuigen. Daarnaast is het operationeel concept voor het Maritiem Grenstoezicht herijkt. Dit heeft ertoe geleid dat de KMar grotere vaartuigen gaat af stoten en gaat vervangen door goedkopere, flexibel inzetbare vaartuigen. Ondanks deze verandering van vaartuigen blijven de maritieme controles noodzakelijk. Er worden geen concessies gedaan aan de grensveiligheid.

Vermoedelijke mensensmokkel door Marechaussee voorkomen

De Koninklijke Marechaussee heeft op de A2 bij Eijsden (Limburg) drie personen aangehouden op verdenking van mensensmokkel en illegale inreis in het Schengengebied.

Marechaussees van brigade Limburg Zuid controleerden een auto met drie inzittenden in het kader van MTV (mobiel toezicht veiligheid), toen één van de drie zich aan de controle probeerde te onttrekken. Nadat de man met Marokkaanse nationaliteit na achtervolging werd aangehouden wegens het niet voldoen

aan vordering door de marechaussees, bleek uit onderzoek dat hij zich illegaal in het Schengengebied bevond. In de auto bevonden zich nog een vermoedelijke Egyptenaar zonder geldige reisdocumenten en een Maastrichtenaar.

Na onderzoek ter plaatse werden de Maastrichtenaar en de Marokkaan aangehouden op verdenking van mensensmokkel en de vermoedelijke Egyptenaar in vreemdelingenbewaring gesteld.

Het onderzoek wordt uitgevoerd door de recherche van brigade KMar Limburg Zuid.

Marechaussee houdt twee verdachten met gestolen navigatiesystemen aan

De Koninklijke Marechaussee op Schiphol heeft twee mannen van 33 en 45 jaar uit Eindhoven aangehouden. De mannen, die op heterdaad werden betrapt, worden verdacht van de diefstal van 4 navigatiesystemen.

Een patrouille van de marechaussee zag hoe een van de verdachten een auto aan het openbreken was. Toen zij de marechaussees zagen, renden zij weg. Bij een ingesteld onderzoek op het parkeerterrein werden de verdachten niet veel later aangetroffen in een auto. Zij zijn direct aangehouden. Het onderzoek naar de aangehouden verdachten werd uitgevoerd door bureau vervolgonderzoeken van de Marechaussee.

4 mei 2012

Nationale herdenking op de Dam Amsterdam

Informatie met betrekking tot SMC-deelname: Fred Driessen:
0229-263558 / fdriessen@quicknet.nl.

Herdenking Englandspiel Den Haag

Informatie met betrekking tot SMC-deelname: www.mare-
chauseecontact.nl en Marechaussee Contact februari 2012,
pagina 7.

Herdenking te Katwijk aan de Maas

Informatie met betrekking tot SMC-deelname: Pier Scholte:
scholte.p@gmail.com.

5 mei 2012

Bevrijdingsdefilé in Wageningen

Informatie met betrekking tot SMC-deelname:
Erik Boom 0592-342168.

16 mei 2012

Reünie lichterij dienstplichtigen 1961-4/101 Marbat

Bestemd voor alle dienstplichtigen van lichterij 1961-4 die
gediend hebben bij 101 Marbat.
Locatie: de Koning Willem III kazerne Apeldoorn.
Informatie: Anne Beuving: 0478-582836 /email: anne.beu-
ving@home.nl of Bert Jacobs: 046-4234548 / email:
cisenbertjacobs@zonnet.nl.

20 mei 2012

Kunstmarkt

In de tuin van het Marechausseemuseum te Buren van 12.00
– 17.00 uur.
Informatie: www.kunstmarktbur.nl.
Bezoekers kunnen het museum tegen gereduceerde prijs
bezoeken.

22 mei 2012

Reünie (oud-)collega's Utrecht

Bestemd voor (oud-)collega's die geplaatst zijn geweest op
de brigades Utrecht, Soesterberg, Amersfoort en het dis-
trict Utrecht (vóór de samenvoeging). Informatie per email:
aj.buitendijk@hotmail.com.

6 juni 2012

SMC-bezoek aan Huis Doorn te Doorn

Informatie: www.marechauseecontact.nl en Marechausee Contact februari 2012, pagina 8.

14 juni 2012

SMC-reünie Boerma-Plaazier / MP III, Bronbeek

De jaarlijkse reünie van Indiëgangers ('Boerma-Plaazier' / MP III) zal dit jaar worden gehouden, in het Congres en Reüniecentrum 'Kumpulan', Velperweg 147, Arnhem.

Informatie:

Deze reünie is bedoeld voor allen die gediend hebben in het voormalig Nederlands-Indië (inclusief Nieuw Guinea), Korea en Engeland bij het Korps Militaire Politie en/of het Wapen der Koninklijke Marechausee, dan wel bij het Korps Politietroepen. Uiteraard zijn partners ook welkom. Nabij de Kumpulan zijn enkele parkeerplaatsen voor mindervaliden. Wie hiervan gebruik wil maken wordt verzocht dit aan te geven bij de aanmelding, waarna parkeerkaart wordt verstrekt.

Kosten:

De kosten voor deelname aan deze reünie zijn voor SMC-begunstigers en hun partner: € 15,- p.p. Niet begunstigers van SMC en hun partner zijn ook welkom; hun bijdrage is € 25,- p.p.

Aanmelding:

Aanmelding voor deze reünie door overmaking van de respectievelijke bedragen op ING-rekening 715795 t.n.v. Stichting Marechausee Contact, Reüniecommissie, Walstro 33, 1273 BH Huizen, onder vermelding van 'Kumpulan'. Uw

bijdrage dient uiterlijk op 1 juni 2012 te zijn bijgeschreven. Deelnemers krijgen tijdig een programma met routebeschrijving toegezonden.

Voor nadere informatie: voorzitter reüniecommissie Roel Gras, zie colofon.

Weduwen:

Weduwen, begunstigers van SMC, kunnen gratis aan deze reünie deelnemen, zij kunnen voor het bezoeken van deze reünie een gratis vrijvervoerbewijs aanvragen bij het Veteranen Instituut, afdeling Dienstverlening, Postbus 125, 3940 AC Doorn. Zij dienen zich uiterlijk op 1 juni 2012 aangemeld te hebben bij de SMC-reüniecommissie: Roel Gras, Walstro 33, 1273 BH Huizen, tel. 035-5258313.

30 juni 2012

Landelijke Veteranendag in Den Haag

Om 09.00 uur begint deze dag op het Malieveld, waarna een programma met allerlei activiteiten volgt.

Informatie met betrekking tot SMC-deelname:

Henk Tervooren 077-3824761/06-55516765

Zie ook: Marechausee Contact februari 2012, pagina 10 en 11.

Vooraankondiging: 6 september 2012

SMC-reünie Caribisch gebied, inclusief Haïti

Deze reünie is bedoeld voor personeel - en hun partners - dat uitgezonden is of uitgezonden geweest is naar het Caribisch gebied, inclusief Haïti.

Nadere informatie: www.marechauseecontact.nl of vanaf

eind juni in de volgende uitgave van Marechausee Contact (waarin uitvoerig op deze reünie zal worden teruggekomen) en telefonisch bij de reüniecommissie: Roel Gras 035-5258313.

De Koninklijke Marechaussee gemarginaliseerd

Reeks artikelen over de geschiedenis van het Wapen,

Deel XVII

Door dr. J.P.E.G. Smeets

Al vanaf het begin van de bezetting werden er plannen gesmeed over hoe de Nederlandse politie er na de oorlog zou moeten uitzien. Het was duidelijk dat de door de Duitsers ingevoerde organisatie niet kon worden gehandhaafd.

In Engeland was het minister van Justitie J. van Angeren, gedurende de affaire-Oss secretaris-generaal op dat departement, die zich met deze zaak bezighield. Van Angeren was echter niet de enige. De marechausseeofficiers W. van den Hoek en J. van Waning, beiden in Duitse krijgsgevangenschap, hadden hun eigen uitgesproken ideeën. In 1944 had Van Angeren een ontwerp Politiebepsluit klaar en ging daarmee naar de Koningin. Die gaf hem botweg te kennen dat zijn niet met het ontwerp akkoord ging. De minister moest maar met een nieuw voorstel komen.

In september 1944 bereikten de geallieerden de Nederlandse grens en was er grote hoop dat Nederland tegen het einde van dat jaar bevrijd zou zijn. Helaas bleek dat na de slag om Arnhem een illusie. Nederland was in de winter 1944-1945 een gedeeld land. Het zuiden was bevrijd en het noorden nog stevig in Duitse handen. Het voorlopig bestuur werd in de bevrijde gebieden uitgeoefend door het Militair Gezag. Dit Militair Gezag was tevens verantwoordelijk voor de uitoefening van de politiezorg en de zuivering van de Nederlandse politie. Een eerste maatregel was om alle bestaande politiekorpsen samen te brengen in een Algemene Politie. De bedoeling was dat het nieuw te vormen burgerlijk bestuur uiteindelijk zou beslissen over hoe de organisatie van de Nederlandse politie er uit zou zien.

Van Angerens plannen stonden haaks op die van Van den Hoek en Van Waning. De minister wilde één rijkspolitiekorps naast de gemeentepolitie. Het nieuw te vormen Korps Rijkspolitie zou onder het Ministerie van Justitie ressorteren. Voor de Koninklijke Marechaussee was in deze organisatie geen plaats meer. Slechts het leveren van bijstand, alleen indien nodig, werd het Wapen gegund. De marechausseeofficiers hadden daarentegen een prominente plaats in het rijkspolitiebepsluit voor hun korps in gedachten. De Koninklijke Marechaussee diende te worden heropgericht. Op die manier kon een breuk met het besmette oorlogsverleden worden gesuggereerd. Na

die heroprichting diende de Koninklijke Marechaussee terug te keren naar haar vooroorlogse brigades en moesten speciale rijkspolitietaken, zoals het toezicht op de grote wegen, aan het korps worden toebedeeld.

Achter de schermen ontstond nu een machtsstrijd tussen de voor- en tegenstanders van de Koninklijke Marechaussee. Van Angeren was zich ervan bewust dat hij snel moest handelen, wilde hij succes boeken. Dit betekende dat de politieke beslissing moest vallen voordat het eerste naoorlogse parlement bijeen zou komen. Van Angeren vreesde namelijk dat er dezelfde oeverloze discussie zou ontstaan als voor de oorlog. Uiteindelijk slaagde hij erin zijn Politiebepsluit 1945 door te drukken. Hiermee had de naoorlogse politieorganisatie gestalte gekregen zonder inmenging van de Tweede Kamer. De eerste stap die genomen moest worden was de oprichting van het nieuwe Korps Rijkspolitie. Aangezien materieel en

J.R.M. van Angeren
Minister van Justitie
1942-1944

Uniformpet rijkspolitie met 1e embleem granaat met open vlam

Uniform van een wachtmeester
1e klasse Rijkspolitie 1947

accommodatie zeer schaars waren, moest er een boedelscheiding komen tussen de Koninklijke Marechaussee en het Korps Rijkspolitie. Het Wapen moest noodgedwongen een aanzienlijk aantal kazernes afstaan. Naast deze toch al pijnlijke scheiding kwam de personele leegloop bij de Koninklijke Marechaussee. Leden van het Wapen werden voor de keuze gesteld om te blijven of over te gaan naar het nieuwe burgerkorps. De arbeidsvoorwaarden bij het nieuwe korps waren aantrekkelijk en veel marechaussees en onderofficieren kozen voor het Korps Rijkspolitie.

De teleurstelling bij de leiding van de Koninklijke Marechaussee was groot. Er heerste het gevoel gemarginaliseerd te zijn. De politietaken voor het Wapen was gereduceerd tot de aanwijzing als tweede bijstandskorps na het Korps Rijkspolitie. Pas in 1954 kwam er het zogenaamde Takenbesluit waarin de werkzaamheden van de Koninklijke Marechaussee werden vastgelegd. De vraag was nu hoe weer terug te keren in dit politiebepsluit. Pas met het begin van de semi-permanente bijstand in het midden van de jaren zestig in Amsterdam en Den Haag wist de Koninklijke Marechaussee zich weer in het politiebepsluit te profileren.

Landgoed Bronbeek, Koninklijke geschenk voor veteranen

De opmerkelijke geschiedenis van het Arnhemse landgoed Bronbeek staat centraal in een dialezing met rondleiding 'Landgoed Bronbeek. Koninklijk geschenk voor veteranen' op 11 juli 2012. Deze middagvullende presentatie op het landgoed wordt gegeven in het kader van het Themajaar van de Historische Buitenplaats 2012. De presentatie zal ook plaats vinden op 8 augustus, 5 september en 3 oktober 2012. Reserveren via 026-3763555.

Zie voor meer informatie de website www.bronbeek.nl.

Motorrit Nederlandse Veteranendag

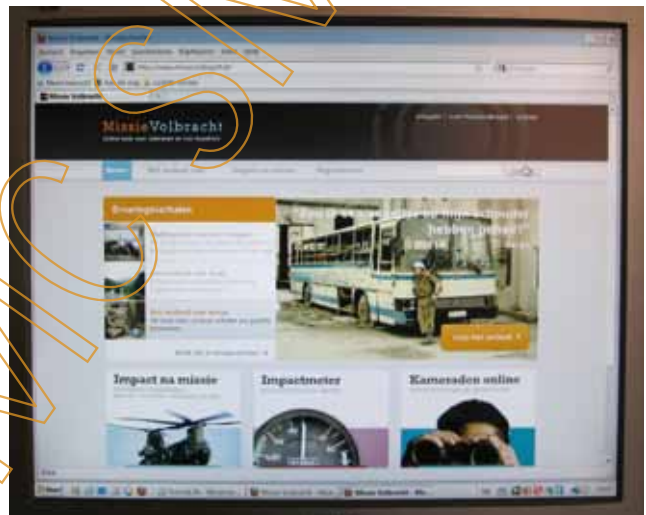
Het succes van vorig jaar, aan de eerste editie namen tweehonderd veteraan-motorrijders deel, wordt, door de hartverwarmende reacties van toen, op 29 en 30 juni 2012 herhaald. Deze editie is uitgebreid met een route, waardoor deelnemers nu kunnen kiezen uit vijf routes: Vlissingen, Maastricht, Groningen, Den Helder en Midden-Nederland. Er kunnen maximaal tweehonderdvijftig motoren meerijden en er is beperkt ruimte voor rijders. Van 29 juni op 30 juni wordt overnacht op een locatie dichtbij Den Haag. Alle motoren komen op 30 juni gezamenlijk aan op het Malieveld tijdens de Nederlandse Veteranendag en worden daar feestelijk onthaald. Een kleine selectie die door de organisatie wordt vastgesteld, rijdt vervolgens mee in het defilé. Onder de deelnemers waarschijnlijk ook oud-personeel van de KMar van wie de redactie graag de naam wil weten voor een interview. Graag contact opnemen de SMC-vertegenwoordiger veteranen (zie de colofon op blad 27). Voor meer informatie en aanmelden gaat u naar de website www.nlvdrit.nl.

Een keur aan motoren voor de motorliefhebbers.

Elkaar online vinden bij 'Missie Volbracht'

Tijdens een uitzending ontstaat tussen militairen een stevige band. Als veteranen later aangeven wat voor hen het belangrijkste is geweest tijdens een uitzending, dan wordt kameradschap vaak als eerste genoemd; het aan een half woord genoeg hebben en elkaar blindelings kunnen vertrouwen. Dat gevoel willen veteranen ook na hun carrière bij Defensie. Missie Volbracht, het nieuwe onderdeel van de website van het Veteraneninstituut, biedt veteranen vanaf donderdag 29 maart deze mogelijkheid. Veteranen kunnen via Missie Volbracht online met elkaar spreken en kameraden zoeken met de Buddyfinder.

'Missie Volbracht' is te vinden op de website www.veteraneninstituut.nl

Veteranenwet

De implementatie van de Veteranenwet laat nog even op zich wachten.

Het kan wel 2013 worden.

Op gezag van de Tweede Kamer wordt eerst de Algemene Maatregel van Bestuur uitgewerkt.

Wordt vervolgd.

VP zoekt communicatieadviseur

Het Veteranen Platform (VP) behartigt de belangen van ruim 70.000 Nederlandse veteranen. De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is één van de 43 verbanden die in het VP is ondergebracht. Dit VP vraagt op korte termijn een enthousiaste communicatieadviseur/medewerker (m/v), voornamelijk op tijdelijke (project-)basis. Primair zoekt het VP naar een veteraan of postactieve militair die voldoet aan het functieprofiel en bereid is de werkzaamheden als vrijwilliger tegen een onkostenvergoeding uit te voeren. Met als taak: verdere uitwerking en implementatie van het VP-communicatieplan. Voor nader informatie kunnen belangstellenden terecht bij Stan Wulffaert, 2e secretaris VP, telefoon 06-11640565 of e-mail stanwulffaert@gmail.com.

Veteranendag van Ons Wapen

Commandant Koninklijke Marechaussee houdt de veteranendag voor zijn oud-personeel en de huidige mannen/vrouwen met missie-ervaring op vrijdag 28 september 2012 op de Koning Willem III kazerne in Apeldoorn. Globaal zo tussen 09.30 tot 15.30 uur, de laatste bus vertrekt dan naar het NS-station. Nadere gegevens volgen in de zomermaanden in het veteranenblad Checkpoint, ook over de aanmelding. Ook dit blad Marechaussee Contact komt hierop in een zomernummer terug.

Veteranenverhalen op de Veteranendag

De Stichting Nederlandse Veteranendag (SNV) komt met iets nieuws rond de Nederlandse Veteranendag in Den Haag: verhalen van en over veteranen. Heeft u een interessant of bijzonder verhaal over uw ervaring en missie(s), geeft u zich dan op bij de Mediapool Veteranendag 2012. Als bij een telefonisch interview blijkt dat uw verhaal geschikt is, eventueel na een aanpassing, dan brengt Mediapool het onder de aandacht van diverse media (landelijk, regionaal en lokaal). Deze neemt dan contact met u op en vraagt dan om uw toestemming voor publicatie. Belangstellenden, ook zij die het leuk vinden om regelmatig een online blogpost te plaatsen, kunnen contact opnemen met Margriet Bakker via mediapool2012@bkb.nl.

Wat heeft KMar-veteraan Jan Peters de Prins van Oranje te vertellen?

Nationale Taptoe

Deze taptoe vindt plaats in Ahoy te Rotterdam van 27 tot en met 30 september 2012. Op woensdag 26 september komt er een speciale uitvoering voor de veteranen. De entreprijzen zijn dan de helft van de reguliere prijzen. Het Trompetterkorps der Koninklijke Marechaussee treedt er ook op. Nadere informatie volgt.

Gevallen Papoea's geëerd Nationaal Indië-monumenten

Woensdag 30 november 2011 is om 13.00 uur onder grote belangstelling de plaquette onthuld ter nagedachtenis aan de in Nederlands Nieuw-Guinea door Papoea's gebrachte offers ten dienste van het Koninkrijk in de jaren 1942-1962. Dit op initiatief van de Stichting Nationaal Indië-monument (NIM) en het Veteraneninstituut (Vi).

De plaquette werd onthuld door Theo van Hees en Demian Prawar, twee oud-leden van het Papoea Vrijwilligers Korps. Door Demian Prawar werd hierna de plaquette met Papoea-ritueel ingezegend, waarbij hij de officiële Papoeavlag om zijn nek had gedrapeerd.

Ruim driehonderdvijftig bezoekers, waaronder vele vetera-

nen, namen aan de indrukwekkende plechtigheid deel. Nick van Dam (Vicevoorzitter NIM), Jan Schoeman (Vi) en Henk van den Born (Geestelijk Verzorger) hielden een toespraak. De ceremonie werd afgesloten door Kapitein ter Zee der Administratie Frank Marcus.

Door Jan Schoeman werd in zijn toespraak gememoreerd,

Na de bloemenhulde werd door Leo van der Veer de eregroet gebracht.

De op 30 november 2011 onthulde en ingezegende plaquette.

Door Leo van der Veer uit Maastricht, telefoon 043-3631423, werd als SMC-vertegenwoordiger, een bloemstuk gelegd bij de plaquette.

Begin 1950. Detachment/brigade Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee in Ifar (Hollandia). Dit is de plaats waar destijds de Amerikanen zijn geland.

Staan vlnr: kpl KL Van Viersen, kpl KNIL M.Birahi, kpl KNIL Pail, kpl KL Van Woerden, kpl KNIL H.W.Sibbald, kpl Saba (Papoea), kpl KNIL Anhaak, secretaresse mw Van Lichten, kpl KNIL J.Hornung, kpl Ajer (Papoea), kpl KNIL Severijns, kpl KNIL Eikel, kpl Korwa (Papoea), kpl KL Tieman, en kpl KNIL Lawalata.

Zittend vlnr: aoo KNIL G.J.J.Westra (commandant), majoor Juridische Dienst Hermans en sgt KNIL/KL Brandt.

De foto werd door Henk Sibbald uit Vinkeveen, telefoon 0297-262429 ter beschikking gesteld.

met plaquette bij het t in Roermond

dat ten minste zes Papoea's aan Nederlandse kant zijn gesneuveld. Omdat de namen van hen (nog) niet bekend zijn, konden deze niet op de plaquette worden aangebracht. Namens de Stichting Marechaussee Contact werd door SMC-begunstiger Leo van der Veer een bloemstuk bij het monument gelegd.

1953. Brigade Hollandia-Haven.

Op een gezellige avond waren aanwezig:

Achterste rij vlnr : J.Hornung, G.Wolters, Ajer en Saba.

Middelste rij vlnr: P.Roesink (commandant), onbekende marineman en sgt Bos van de Koninklijke Marine.

Voorste rij vlnr: Ernst Grift en Bert van Nieuwenhuizen.

Juni 1952. Brigade Hollandia-Haven.

Op patrouille in kampong Nafri.

Vlnr: Lid Algemene Politie, kpl Saba, lid Algemene Politie en Ernst Grift.

De man in de prauw is een inwoner van de kampong Nafri, die (trots) uitleg geeft op welke wijze door hem deze boot is gefabriceerd uit één stuk boomstam.

Bovenste foto's werden door Ernst Grift uit Nunspeet, telefoon 0341-254536, beschikbaar gesteld.

De drie bij dit artikel geplaatste foto's werden beschikbaar gesteld door het Veteraneninstituut.

Aanvullende informatie

Zowel volgens Henk Sibbald als Ernst Grift, waren de Papoea's zeer loyale en gewaardeerde collega's. Zij spraken Maleis en Nederlands en traden veelvuldig op als gids en tolk.

Vragen:

Wie kan ons helpen aan:

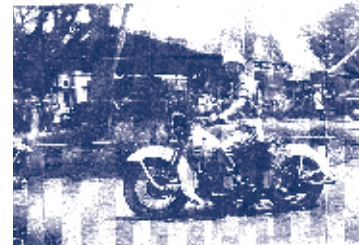
- de namen van de Papoea's die aan Nederlandse kant zijn gesneuveld;
- de persoonsgegevens van Ajer, Korwa en Saba (misschien in opgemaakte rapporten en/of processen-verbaal terug te vinden) en
- de persoonsgegevens van andere Papoea's die ingedeeld waren bij het KMP/KMar op Nieuw-Guinea?

CANADA

Van onze begunstiger Kees Koopman, kregen wij de staande foto hieronder, van de officiële herdenking op 13 november 2011 van de gevallen militairen in Waterford (Canada) toegezonden. Zoals hij daarbij vermeldde, was hem de eer te beurt gevallen om de kranslegging te verrichten.

13 november 2011, Waterford, Canada.
Kees Koopman tijdens zijn eervolle taak.

Destijds beschikbaar gesteld door Kees Koopman.
1948/1949. Palembang (Sumatra), 3 MP III.
Kees Koopman op zijn Harley Davidson bij het detachement Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee.

MTOO klaar voor proefrit in VW-Combi

Beter laat dan nooit!

1963

In 1963 was wachtmeester P. van Garderen belast met het afnemen van de MLV-testen. Dienstplichtig marechaussee Dirk van Heteren herinnert zich nog dat hij alle onderdelen van de test goed had doorlopen, maar vooral herinnert hij zich dat de test 'handgranaat gooien' de eerste keer volgens hem goed was, maar dat wachtmeester Van Garderen de worp toch afkeurde en over liet doen. Dit lukte Dirk niet! 'Gezakt' voor je MLV' deelde de wachtmeester mee.

2011

In 2011 ontdekte Dirk van Heteren de naam van de man, die er voor gezorgd had dat er nooit een MLV-speld op zijn uniform pronkte, op de deelnemerslijst van de Algemene SMC-reünie. Na enig speurwerk had hij hem gevonden, inmiddels 48 jaar ouder en als adjudant afgezwaid. Dirk stelde zich voor en mocht hem zelfs met 'Piet' aanspreken. Dirk sprak de vroegere instructeur aan op zijn, volgens hem, onterechte beslissing van destijds. Dirk: 'Het gesprek verliep eerst wat stroef, maar later erg vriendelijk'. Tot zijn verbazing kreeg marechaussee Van Heteren twee weken later per post een mooi opgepoetste blauwe MLV-speld met de mededeling dat in 1963 alles anders was en dat hij het speldje met verve moest dragen.

Zo heeft de ene man, met als achternaam een mooie plaats op de Veluwe, de andere, met als achternaam een mooie plaats in de Betuwe, 48 jaar later blij gemaakt. Benieuwd of Dirk het op zijn zondagse pak gespeld heeft...

Wachtmeester

Na afgezwaid te zijn als Motor Technisch Onderofficier werd de band van oud-dienstplichtig wachtmeester Henk Tolsma (1942) met de Koninklijke Marechaussee vrij abrupt verbroken. Ja, hij had tot 1997 nog wel een abonnement op 'Ons Wapen' maar dat was alles. Nooit meer op herhaling, geen reünie, geen ontmoeting, geen 'brandend vuurtje'.

'Toch bleef er na 1964 wel iets van de KMar hangen', vertelde Henk tijdens de ontmoeting die de redactie begin maart met hem had in het Marechausseemuseum. De plek waar in 2010, na ongeveer 45 jaar, de nodige herinneringen langzaam boven kwamen. Henk Tolsma wist al heel lang van het bestaan van het museum en heeft zich, zoals zovelen, vaak voorgenoemd het eens een keer te bezoeken. Maar om allerlei redenen was het er nooit van gekomen. Tot die zondag in 2010, samen met zijn echtgenote was hij in Buren, het museum was geopend en zij besloten naar binnen te gaan. Hier ontmoetten zij min of meer toevallig plaatsgenoot Stan Klijnhout, zij kenden elkaar van het hockeyveld in hun beider woonplaats. Henk wist wel van Stan's beroep als marechaussee-officier, maar was er niet van op de hoogte dat hij de directeur van het Marechausseemuseum was. Op zijn beurt wist Stan niet dat zijn sportieve plaatsgenoot ooit dienstplichtig bij het Wapen gediend had. Tijdens het bezoek kocht Henk het boek van Harry Poels over vijftig jaar dienstplicht bij de KMar en werd hij vriend van het museum. Thuisgekomen zocht hij, zoals iedere bezitter van het boek, naar zijn eigen lichting 1964-4 en naar zijn specifieke functie, maar kwam er al gauw achter dat daar niets van terug te vinden was. Toch vond hij het een interessant boek en werd

1963: Een van de onderhoudsploegen van 101 Marbat, wachtmeester Tolsma staat bij B 46

zonder nestel

Henk Tolsma bekijkt het inwendige van een Nekaf

zijn latente belangstelling voor zijn diensttijd levendiger. Via het museum en het boek kwam hij achter het bestaan van SMC en besloot in 2011 om begunstiger te worden.

Henk Tolsma

Op 8 augustus 1962 begon zijn dienstplicht in de Koning Willem III-kazerne. Hij had de Marechaussee aangevraagd tijdens de keuring in de Oranje Nassaukazerne te Amsterdam, ook al omdat zijn vader vlak voor de oorlog bij de Politietroepen had

gediend. Zijn vader vond de KMar wel wat voor zijn zoon. Zijn Apeldoornse tijd zou slechts twee maanden duren, onder leiding van Kapitein Schipper en pelotonscommandant Opperwachtmeester Nijkerk werkte hij het standaardprogramma af en kwam hij in het selectieproces voor onderofficieren terecht met IJsseltocht, Klein Oorlog en testen in Kamp Waterloo. Hij werd geselecteerd voor de wachtmeesteropleiding, maar werd, vooral tot zijn eigen verbazing – hij had niets met auto's, hooguit had hij enige interesse in techniek – naar de Kromhoutkazerne in Utrecht overgeplaatst om daar opgeleid te worden tot Motor Technisch Onderofficier, MTOO. Hij bleef marechaussee, hield zijn platte pet, maar zou nooit een nestel dragen.... In Utrecht was hij de enige marechaussee tussen aankomende onderofficieren van allerlei andere wapens en dienstvakken. De opleiding bestond uit een uitgebreide rijopleiding, onder andere op de Dikke Daf, kaderopleiding, vakopleiding motortechniek en voorbereiding op het leidinggeven aan een onderhoudsgroep.

Paraat

De kersverse wachtmeester MTOO werd geplaatst bij 101 Marbat in Nunspeet als groepscommandant van een onderhoudsgroep bestaande uit een man of tien, allen monteurs. Elke compagnie had een onderhoudsgroep, die vanuit het bataljon werden aangestuurd door een Motor Technisch Officier (MTO). In 1962-63 was dat in Nunspeet de Eerste

luitenant A.J. Bogers, die veel oud-dienstplichtigen nog wel kennen uit de Koning Willem III, waar hij onder de bijnaam 'Toontje Gas' bijna legendarisch is geworden.

De taak van een onderhoudsgroep was simpel samen te vatten. Henk Tolsma: 'We moesten er voor zorgen dat de boel draaiende bleef', in de praktijk kwam het er op neer dat de MTOO in de eigen bataljonsgarage zorgde dat de Politiediensten met hun tientallen Nekaf-jeeps hun werkzaamheden veilig en met betrouwbaar materiaal konden uitvoeren. Het basisonderhoud werd door de chauffeurs zelf uitgevoerd, met frisse tegenzin reinigden zij hun Nekaf met water en een mengsel van olie en kerosine, het wagenzeil werd in de blanco gezet, beschadigingen moesten worden overgeschilderd en het was 'Oepen', het olie verversen en doorsmeren met Oil Extreme Pressure. Zodra de motorkap open moest

kwamen de monteurs er aan te pas, zij voerden eerstelijns reparaties uit, controleerden periodiek vergelijkbaar met de huidige APK en adviseerden, indien nodig, een reparatie te laten uitvoeren door de Technische Dienst van de Landmacht die het tweedelijns werk uitvoerde. Bij grote verplaatsingen zoals naar Noord-Duitsland of La Courtine ging een mobiele garage met enkele monteurs mee. Het geheel werd ondersteund door een voertuigadministratie en een planning.

Henk Tolsma kijkt terug op een leuke tijd bij de Marechaussee, de sfeer in de garage was misschien wel wat minder fanatiek dan die bij de rest van de compagnie, maar toch

voelde hij zich een echte marechaussee. 'Ik had er wel de pee over in, dat we geen nestel mochten dragen'

Na zijn diensttijd bleek dat Henk zoals hij het zelf zegt:

'Benzine in zijn bloed had gekregen'. Hij kwam dan ook in de automobielbranche bij GM Nederland terecht. Na enkele jaren stapte hij over naar de verzekeringsbranche bij het schadebedrijf van AGO, later Aegon, waar hij onder andere met autoschades te maken kreeg. Hier bleef hij tot zijn pensioen in 2002.

In zijn vrije tijd was hij voetbal- en hockeyscheidsrechter, bestuurder in onderwijs en cultuur, zoals van een schoolver-

eniging, actief in het kerkenwerk en is nog steeds redacteur voor een vereniging van Aegon-gepensioneerden. Binnenkort stopt hij als bestuurder van Huis Doorn, waar hij een grote groep vrijwilligers aanstuurt. Ooit zat hij met zijn benzine in het bloed in het bestuur van de Morris Minor Club Nederland en was de trotse eigenaar van een legergroene Morris die ooit gebruikt was door het Britse Rijnleger. Zo'n echte Engelse auto met houten strips op de zijkanten...

De redactie kijkt met plezier terug op een prettige ontmoeting met een oud-dienstplichtig wachtmeester die naast zijn gezin met echtgenote, twee dochters en een zoon en naast een drukke baan, tijd vond voor een breed sociaal leven. Zijn motto: 'Een mens leeft niet bij brood alleen'.

'Het is mijn plicht, ...'

Deel IV uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'

In dit deel van deze serie beschrijft onze gastredacteur Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d., het levensverhaal en de gewelddadige dood van hoofdwachtmeester Van Willigen in zijn functie als commandant van de marechaussee-groep Muiden. Opmerkelijk is dat de dood van deze vooroorlogse wachtmeester niet bekend is geworden binnen de Koninklijke Marechaussee. Zijn naam komt dan ook niet voor in de Lijst van Gevallen zoals opgenomen in het Gulden Boek.

Hoofdwachtmeester Van Willigen

Cornelis Johannes (Kees) van Willigen wordt geboren op 10 juli 1902 te Dordrecht. Hier groeit hij ook op, doorloopt de ambachtschool en de burgeravondschoon, en gaat werken als elektricien. Als twintigjarige wordt Kees voor zijn dienstplicht ingelijfd bij het 3^e Regiment Veldartillerie te Breda als stukrijder te paard. Een jaar later gaat de dienstplichtig wachtmeester met groot verlov en pakt zijn werk als elektricien weer op.

Hij solliciteert bij de Koninklijke Marechaussee en kan in oktober 1924 beginnen aan zijn opleiding voor marechaussee te paard bij het Depot te Apeldoorn. Zijn eerste plaatsing is de 3^e Divisie en hij doet onder meer dienst bij de Brigade Bussum. Na zijn wachtmeesterkursus in 1928 mag hij de knoop op zijn kraag zetten en zoals gebruikelijk volgt dan twee jaar later zijn bevordering tot wachtmeester-titulair. Hij wordt nu overgeplaatst naar de Brigade Watergraafsmeer te Amsterdam. In dat zelfde jaar trouwt hij met Johanna Kamphuis en het echtpaar gaat wonen in één van de dienstwoningen van de marechausseekazerne Watergraafsmeer in de Jennerstraat. Inmiddels bevordert tot wachtmeester-effectief verwisselt hij in februari 1935 het levendige Amsterdam voor Winterswijk in de landelijke Achterhoek. In 1937 komt dochtertje Lenie in hun leven.

Bij de mobilisatie van augustus 1939 krijgen de Brigades Koninklijke Marechaussee in de Achterhoek de opdracht om bij een Duitse inval uit te wijken naar Zeist voor nadere orders. Echter de vlakbij de landsgrens gelegen Brigade Winterswijk heeft deze opdracht door de Duitse overrompeling op 10 mei 1940 niet kunnen uitvoeren. De kleine Lenie ziet haar vader en enkele marechaussees zwaar aangeslagen en met natte ogen op de mestbak bij de stal zitten. Zo heeft ze die stoere mannen nog nooit gezien.

Na korte tijd wordt de politiedienst, nu onder Duitse bezetting, weer hervat. Maar er zal de komende jaren veel veranderen voor het Wapen. Het 'Koninklijke' en de militaire status gaan er meteen af en de Marechaussee wordt enorm uitgebreid. De Inspecteur der Marechaussee bepaalt dat als gevolg van de ontstane vacatures per 1 januari 1941 maar liefst 35 wachtmeesters worden bevordert tot opperwachtmeester waaronder Kees van Willigen. Tevens wordt bepaald dat hij per 24 februari wordt overgeplaatst naar de 1^e Divisie (Noord-Holland en Utrecht). Zijn echtgenote en dochter Lenie blijven wonen in de marechausseekazerne te Winterswijk en Kees komt dan om de twee weken met verlov naar huis. Echter de NSB-idealen van de brigadecommandant aldaar en zijn vrouw maken het wonen op de kazerne niet altijd even gemakkelijk.

De bezetter reorganiseert de politiemacht en per 1 maart 1943 geldt voor Van Willigen: 'Onder gelijktijdig ontslag als Opperwachtmeester der Marechaussee, aangesteld als Hoofdwachtmeester der Staatspolitie, in vasten dienst en ingedeeld bij de Marechaussee (Gendarmerie) ter standplaats Muiden'. Hij wordt daar commandant van de marechaussee-groep Muiden. Kees is eerst een paar maanden in de kost bij boer Rechtuyt, maar die blijkt ook zwart te handelen. Dat is een onwenselijke situatie voor een politiemann en hij vindt een nieuwe plek bij de familie Bruyne op de boerderij Beerenstein aan de Vecht.

Inmiddels rukken de geallieerde legers op en de geruchtenstroom dat Nederland elk moment kan worden bevrijd, leidt

Amsterdam, circa 1928

Te paard 1928-1930, Van Willigen met knoop

Winterswijk, wachtmeester Van Willigen

tot emotionele taferelen in het land. Na deze 'Dolle Dinsdag', 5 september 1944, wil Kees zijn gezin bij zich hebben en gaat ze in Winterswijk ophalen. Openbaar vervoer rijdt echter niet meer en het gezin gaat in drie dagen op de fiets naar Muiden. Ook de zevenjarige Lenie rijdt op haar eigen fietsje. In de middag vertrekken ze en tegen de avond vinden ze in Warnsveld een slaappleats in een varkenshok. De volgende dag voorbij Apeldoorn

cirkelen er plotseling vliegtuigen boven de Amersfoortseweg. Snel wijken ze uit naar een boerderij en kunnen in een kelder schuilen voor het komende gevaar. Het doel blijkt een Duitse colonne met auto's, paarden en wagens te zijn op de vlucht naar Duitsland. Na de beschieting moeten ze de getroffen colonne passeren. Lenie mag van haar vader niet kijken, maar doet dit natuurlijk toch en ziet veel doden en gewonden en uiteengereten paarden. Voor de komende nacht krijgen ze onderdak in een boerderij bij Hoevelaken.

Vlak voor de kerstdagen, in de avond van 21 december meldt opperwachtmeester Driehuis per telefoon aan zijn groepscommandant, dat een paar Duitsers geld aan het roven zijn bij boeren aan de 's-Gravelandseweg. De bezetting van de post Muiden is op dat moment echter niet aanwezig, dus wil Kees er zelf op af.

Zijn vrouw probeert hem nog op andere gedachten te brengen maar hij zegt dat het zijn plicht is om zijn collega te helpen. Hij spreekt met Driehuis af bij het fort op de Ossenmarkt in Weesp. Onderweg op de fiets komt hij twee Duitsers tegen die hem tegemoet fietsen en hij vermoedt al dat dit de bedoelde rovers zijn. In Weesp aangekomen rijden ze met z'n tweeën de mannen achterna richting Muiden. Aan het eind van de Lange Muiderweg, bij het bruggetje over de Tocht, zitten de twee Duitsers onder aan de dijk in het donker geld te tellen. Beide politiemannen stappen op hen af en eisen het geld op. Terwijl de ene het geld geeft, doet de ander een paar stappen terug, pakt plots een pistool en schiet. Kees van Willigen valt dodelijk getroffen neer; Driehuis springt over de sloot en zet het op een lopen. Enige tijd later gaat hij met anderen op zoek en vindt het lijk van zijn groepscommandant. Driehuis voelt zich schuldig en durft dagenlang de weduwe niet onder ogen te komen.

Cornelis Johannes van Willigen is op 27 december 1944 met korpseer begraven op de Gemeentelijke Begraafplaats te Muiden. Op zijn grafsteen staat treffend: 'gevallen bij het uitoefenen van zijn plicht'.

De daders worden korte tijd later door de Duitsers opgepakt en blijken gedeserteerde Wit-Russen in Duitse dienst te zijn. Beide deserteurs zijn daarop standrechtelijk doodgeschoten.

Bronnen zijn bij de auteur opvraagbaar. De foto's zijn beschikbaar gesteld door mevrouw H.J.E. Roossink - van Willigen. De gebruikte naam "Driehuis" is een verdraaiing van de werkelijke naam.

Correctie op het artikel "Als de aarde zo een paradijs moet worden ..." in Marechaussee Contact van februari 2012.

Uit recent archiefonderzoek is gebleken dat wachtmeester Van den Brink niet op 16 maar op 23 maart 1943 is ondergedoken. Deze onjuist gebleken datum was overgenomen uit het boek "De zwarte politie".

De razzia in Putten heeft op 1 en 2 oktober plaatsgevonden en niet zoals abusievelijk is vermeld op 11 oktober. Bij deze razzia zijn een vrouw en zes mannen 'op de vlucht' doodgeschoten.

De afgehaalde Chinees

Met zekere regelmaat plaatst de redactie van *Marechaussee Contact* een recensie of aankondiging van een boek. In principe zijn dat boeken die betrekking hebben op de KMar of geschreven zijn door een SMC-begunstiger. In het decembernummer van 2011 werd het boek 'De afgehaalde Chinees' van oud-marechaussee Bert Bijl besproken. Dit leverde een interessante reactie op van Generaal-majoor KMar b.d. H.C. de Bruijn op. Waar in het boek feit en fictie door elkaar lopen om een spannend boek te maken, verhaalt hij in onderstaand artikel hoe de werkelijkheid verliep. Op zich al een spannend verhaal!

De redactie laat SMC-begunstiger H.C. de Bruijn graag aan het woord:

In 'Marechaussee Contact' nr 6 van december 2011 bevindt zich op pagina 22 een aankondiging van het boek 'De afgehaalde Chinees', dat gedeeltelijk handelt over een geheime operatie die in 1972 zou hebben plaatsgevonden bij brigade Utrecht en die zou zijn gebaseerd op ware gebeurtenissen.

Op die 'ware gebeurtenissen' valt, wat die operatie in het Utrechtse betreft, nog wel wat af te dingen, omdat werkelijkheid en fantasie in het boek nogal met elkaar botsen.

Zo vond deze actie bijvoorbeeld niet in 1972 plaats, maar in 1969; om precies te zijn van 24 januari tot 3 februari en is op de hoofdstukken 6,7,8 en 10, die over Utrecht gaan, ook nog wel wat aan te merken. En ik dacht dat wel te kunnen weten, omdat ik die operatie toen als districtscommandant zelf heb geleid. De BSB bestond toen nog niet en dus moesten de districtsstaf en de brigade de klus klaren.

De afgehaalde Chinees is best een aardig boek geworden, hoor. Maar voor een juiste geschiedschrijving van de KMar, volgt hieronder het ware verhaal, voor zover het de gebeurtenissen in Utrecht en omgeving en het transport van de Chinees betreft.

Genmaj b.d. H.C. de Bruijn

Op 24 januari 1969 - ik was toen commandant van het District Utrecht en mijn bureau was, evenals de Brigade Utrecht, gevestigd op het terrein van het Fort aan de Biltstraat - werd ik omstreeks tien uur gebeld door kolonel Laupman, chef van de Staf CKMar.

'Jij moet van de generaal op jouw bureau blijven, want hij is naar jou onderweg en wil je spreken', zei hij. Nou, de generaal moest wel een erg belangrijke boodschap voor mij hebben, want anders zou hij niet, met passeren van mijn divisiecommandant, in hoogsteigen persoon naar mij toe komen.

Nog geen half uur later reed de blauwe dienstauto van generaal Amelink het terrein op.

'De Bruijn,' begon hij het gesprek, 'vannacht is een diplomaat van de Chinese ambassade in Den Haag gedrost en heeft bij de Gemeentepolitie politiek asiel gevraagd. Er is daarna op ministerieel niveau koortsachtig overleg gepleegd met diverse instanties, om de man voorlopig en in afwachting van wat er verder met hem gaat gebeuren, op een veilige plaats onder te brengen, want de bezetting van de Chinese ambassade wil hem hoe dan ook terug hebben, dood of levend. De Gemeente- en Rijkspolitie, verklaarden daartoe niet in staat te zijn en toen belde de Minister van Justitie mij op en vroeg of het Wapen de man voorlopig veilig kon huisvesten en verzorgen. Ik heb geantwoord dat de marechaussee alles kan en dat zij hem maar naar jou moesten brengen. Dat gebeurt in de loop van de middag door de BVD en vanaf het moment dat zij hier zijn aangekomen, ben jij verantwoordelijk voor zijn veiligheid en verzorging. Hem mag absoluut niets overkomen. De man is gast van de Nederlandse regering en hij moet met alle egards worden behandeld. Hoe ga je dat doen?'

'Geef mij vijf minuten, generaal, want u overvalt mij hier wel een beetje mee.'

Even later: 'Van buitenaf moet het lijken, alsof hier niets bijzonders aan de hand is; dus gewoon de diensten draaien, de hekken pas sluiten als het donker wordt en geen openlijke patrouilles op het terrein. Van de achterkant van het fort verwacht ik niet veel problemen, want daar ligt de fortgracht. De planton aan de ingang van het terrein zal ik versterken en bewapenen met UZI's, zodat er een buitenring ontstaat.

Dan de binnering. Ik maak hierboven op de eerste verdieping aan het einde van de gang, dus aan de achterkant van het gebouw, een legeringskamer voor hem vrij waar hij kan verblijven. Hij moet voor de buitenwereld onzichtbaar blijven en mag zijn kamer alleen verlaten voor een toilet- en douchegang. Voor andere zaken heeft hij mijn

Pantserwagen van het G-eskadron

persoonlijke toestemming nodig; hij mag niet door het gebouw werven, want ik wil de boel wel onder controle houden. Boven aan de trap komen twee bewapende marechaussees te zitten die opdracht krijgen iedere onbekende die naar boven wil komen en daar niet thuishoort, de toegang tot de gang te weigeren en in het uiterste geval neer te schieten.

De man krijgt een persoonlijk verzorger. Alleen die verzorger mag, en dan nog alleen indien nodig voor 's mans verzorging, de kamer betreden; anderen alleen met mijn toestemming of die van kapitein Lems. Verder zullen onze veiligheidsmensen de omgeving van het fort nauwlettend in de gaten moeten houden en alert zijn op verhoogde Chinese of andere activiteiten. Tenslotte zal iedereen op het hart worden gedrukt zijn mond te houden en zijn ogen te gebruiken.'

De generaal keurde dit plan goed en ging terug naar Den Haag.

Vanzelfsprekend hield ik mijn tweede man, kapitein Lems, op te hoogte van alle ontwikkelingen, want als ik uit zou vallen moest hij de zaak overnemen en voortzetten.

's Middags werd 'de gast van de regering', waarvan ik de naam niet heb onthouden, afgeleverd door twee officials van de BVD, waarmee goed was samen te werken, zoals later zou blijken. De gast werd direct naar zijn kamer gebracht, waar thee hem wachtte; geen Chinese thee, maar die uit de menage. Hij sprak gebrekkig Engels, waardoor de conversatie wat moeilijk verliep, maar we kwamen er toch wel uit.

Ik ging met de BVD-ers in condaaf, want ik had nog wel een paar vragen, onder andere of hij gewoon uit de pot mee kon eten en dat achtte men geen bezwaar. Verder wilde ik weten wie ik moest waarschuwen wanneer de man medische hulp nodig zou hebben. Zij vroegen daarop of ik een betrouwbare arts wist die kon zwijgen. Ja, die had ik, de chef van het plaatselijke Detachement Militair Geneeskundige Dienst. Daar was geen bezwaar tegen, maar ik moest hem wel strikte geheimhouding opleggen. Zo lanceerde ik nog wat vragen waar ik bevredigende antwoorden op kreeg.

Nadat zij mij een paar honderd gulden hadden overhandigd voor te maken onkosten en mij hadden verteld dat deze operatie het gevolg van een bijzondere regeringsopdracht was, waarop ik mij altijd kon beroepen, vertrokken zij.

Het bleef rustig in en om de kazerne. De Chinese ambas-

sade had duidelijk geen idee waar de man verborgen werd gehouden.

Maar de hutspot die 's avonds werd opgediend viel helemaal verkeerd, want mijn gast keerde prompt zijn maag om; misschien ook een beetje van de zenuwen, want hij wist heus wel dat zijn collegae op de ambassade hem tot elke prijs terug wilden hebben of op zijn minst het zwijgen wilden opleggen. Bami van de afhaalchinesees, die wij als Chinees voedsel beschouwen, was nauwelijks een beter lot beschoren dan de hutspot; dat was iets dat hij ook nog nooit had gezien!

Aan dat eten moest dus wat worden gedaan. Ik liet marechaussee Damstee bij mij komen. Ik zei hem burgerkleding aan te trekken en naar een Chinees restaurant te gaan. Daar moest hij zich voordoen als student. Dat was helemaal niet verdacht, want daar waren er honderden van in Utrecht. Bij dat restaurant moest hij gaan vertellen dat hij van een Chinese collega-student had gehoord, dat die bami van ons in de verste verte niet lijkt op Chinese bami. Of ze hem ook echte Chinese bami konden leveren; om mee te nemen natuurlijk. Hij speelde zijn rol goed en kwam met een portie van dat spul terug. En toen ging het aanzienlijk beter met de maag van onze gast die overigens helemaal niet lastig was of moeilijk deed. Hij bezat zijn ziel in Oosterse lijdzaamheid.

Maar Damstee moest wel iedere dag naar een ander restaurant, want je kon natuurlijk nooit weten of zo'n Chinees deel uitmaakte van een inlichtingennetwerk van de Chinese ambassade. En door meerdere keren naar hetzelfde restaurant te gaan zou hij argwaan kunnen wekken. Dus ging hij in die tien dagen bij afhaalchinesees, verspreid over de hele provincie Utrecht, zijn verhaal afsteken en originele bami halen.

Een tweede probleem deed zich voor toen mijn logé een zenuwinzinking kreeg. Ik belde, volgens afspraak, de militaire arts. Die bleek op wintersport te zijn. Maar wij waren toen in Utrecht een Militair hospitaal rijk en het zou gek zijn als ik daar niet een geschikte arts kon charteren. Dus toog ik daarheen en vroeg de kolonel-directeur te spreken. Maar dat ging zo maar niet. Zijn secretaresse zat als een waakhond voor de deur en vertelde dat haar baas in gesprek was met de Eerst-aanwezend Ingenieur van de Genie en absoluut niet gestoord mocht worden. Mijn beroep op de bijzondere regeringsopdracht, maakte totaal geen indruk op het lieve kind, maar toen ik aanstalten maakte om dan maar zonder haar mede-

werking zijn bureau binnen te stappen, ging zij toch overstag en meldde haar baas, dat die eigenwijze majoor districtscommandant van de KMar hem hoognodig moest spreken. Ik legde haar baas, namens de regering, geheimhouding op, vertelde hem mijn probleem en vroeg om een betrouwbare arts die mijn gast kon behandelen en bovendien kon zwijgen. Hij zou kolonel-arts Dr. Salomé, een psychiater, sturen. We spraken af dat die om twee uur op mijn bureau zou komen en ik hem dan zou brengen naar de geheime plaats waar de patiënt verbleef. Dat laatste als afleiding, omdat ik het niet nodig vond dat de directeur zou weten dat de diplomaat in onze kazerne verbleef.

's Middags kwam kolonel Salomé. Ik ontving hem op mijn bureau, legde hem geheimhouding op - een beetje overbodig misschien, want als arts had hij toch al een geheimhoudingsplicht, maar je weet maar nooit - en vertelde hem wat er aan de hand was. Toen dat klaar was, pakte hij zijn jas en zei:

de ene keer om een al dan niet uitgebreid gesprek met mijn logé te hebben, de andere keer alleen maar om te informeren of er nog problemen waren, te horen hoe het ermee stond of ontwikkelingen in de zaak te melden.

Zo kwamen zij mij, in gezelschap van een CIA functionaris, eind januari vertellen, dat mijn gast zou worden overgedragen aan de Amerikaanse CIA. Op 3 februari zou op vliegbasis Soesterberg een Amerikaans vliegtuig landen waarin hij zou afreizen. En mij werd gevraagd die overdracht, inclusief het vervoer daarheen, te verzorgen. Ik maakte daar dus weer een plan voor.

Alles moest, zo vond ik, weer zo rustig en onopvallend mogelijk gebeuren. Dus geen zwaailichten en tweetonige hoorns. En geen (te hoge) snelheid die voor Gemeente- of Rijkspolitie, die niet van dit transport op de hoogte zouden worden gesteld, aanleiding zou kunnen zijn ons staande te houden.

Wij zouden deze operatie, in burger, met vier burger auto's moeten uitvoeren; ik zou in mijn eigen auto, met vier man - allen bewapend met doorgeladen pistool in schouderholster en de gast midden op de achterbank - voorop rijden. Daarachter kwamen de drie andere auto's, ieder met vier op dezelfde manier bewapende onderofficieren die mij bij het stoppen voor verkeerslichten, bij b.v. rotonde De Berenkuil, kruispunten e.d., achter en opzij, moesten insluiten en dekking geven en wanneer mijn auto iets zou overkomen, de gast moesten overnemen en naar Soesterberg brengen.

Op circa honderd meter achter ons zou een motorpatrouille volgen die kon optreden wanneer er iets zou gebeuren en ons - de auto met de gast in ieder geval - snel verder door het verkeer naar de vliegbasis zou moeten loodsen. Alle auto's moesten tevoren zijn afgetankt. Maar ja, wij moesten dan natuurlijk ook nog ongezien de vliegbasis op zien te komen. Ik

ging naar de veiligheidsofficier van de basis, legde vanzelfsprekend ook hem geheimhouding op en vertelde wat te gebeuren stond. Hij had een goed idee.

'Jullie maken een excursie naar de basis, maar komen niet binnen via de hoofdingang. Ik zal het achterhek openen en jullie binnenlaten. Vanaf de toren is dat wel te zien, maar zo iets gebeurt wel meer en men zal er dus niets achter zoeken. Jullie rijden dan langzaam door en na het sluiten van het hek, haal ik jullie wel in en zal ik jullie naar het vliegtuig gidsen.' Ik kon mij daar heel goed in vinden.

Ik nam het totale plan door met twee BVD-ers die ermee instemden en ging met mijn verhaal naar de generaal. Maar hij vond het plan te riskant.

'Bedenk, De Bruijn, dat die Chinezen de man hoe dan ook het zwijgen op willen leggen, want hij kan de Amerikanen waarschijnlijk heel veel inlichtingen verschaffen. Als ze in de gaten hebben wat er gebeurt, zijn ze in staat een mitrailleur

'Zullen wij dan maar gaan?'

'Laat uw jas hier maar liggen, kolonel. Hij zit hierboven. Maar niet over praten, hoor!'

Wij gingen de kamer binnen. Ik stelde de heren aan elkaar voor en verliet de kamer weer om de kolonel gelegenheid te geven de patiënt te onderzoeken. Hij gaf wat pillen waar wij zelf het beheer over hielden, om te voorkomen dat de patiënt in een sombere bui alles tegelijk zou innemen; ik wilde liever niet met een lijk blijven zitten. Maar na de eerste pil ging het al wat beter met de patiënt en de dokter hoefde niet terug te komen.

Generaal Amelink wilde natuurlijk goed op te hoogte blijven. Dus moest ik hem dagelijks rapport uitbrengen. Dat kon niet per telefoon, want je wist niet of die werd afgeluisterd. Dus reed ik iedere dag naar Den Haag, vertelde hoe de zaken erbij stonden en ging dan weer snel terug.

Ook de heren van de BVD kwamen regelmatig op bezoek,

Uiteraard gold die waardering voor al het personeel dat de beveiliging uitvoerde.

op jouw auto te zetten en ben ik een officier en drie onderofficieren kwijt. Nee, je neemt maar een paar pantserwagens van jouw G-eskadron (dat waren YP408's - HB) en brengt hem daarmee maar naar Soesterberg.'

'Maar generaal,' zei ik, 'opvallender kan het haast niet. Een excursie met een paar pantserwagens naar een vliegbasis! Als die Chinezen al iets vermoeden, weten ze, als we met zoveel geweld aan komen zetten, zeker waar we mee bezig zijn. Er zijn in de omgeving van het fort geen verdachte activiteiten van Chinezen of anderszins gemeld. Onze veiligheidsmensen houden dat nauwlettend in de gaten. Nee. Ik pleit echt voor het plan waar de BVD al mee heeft ingestemd en durf dat risico wel aan.' Na nog wat heen en weer gepraat, stemde de generaal er tenslotte mee in. Maar toch goed dat hij zich terdege om het welzijn van zijn personeel bekommerde.

Op 3 februari om tien uur werd de colonne achter het legering- annex stafgebouw en uit het zicht van de buitenwereld geformeerd, haalde ik mijn gast op en nodigde ik hem uit op de achterbank van mijn auto plaats te nemen. Er sloot zich nog een BVD-auto bij het gezelschap aan en wij vertrokken in een rustig tempo. De hele tocht verliep zonder problemen. Onderweg haalden wij een langzaam rijdende auto in die mij erg bekend voorkwam. Het was de blauwe dienstauto van generaal Amelink, maar met een burger- in plaats van een militaire kentekenplaat en ook de generaal en zijn chauffeur waren, net als wij, in burger gekleed. Hij sloot zich niet bij onze colonne aan en zou ook niet met ons de vliegbasis oprijden.

Het gebouw, waarin onze gast achteraan op de eerste verdieping verbleef, met daarvoor mijn auto, de VW 15-70-EA, waarmee hij naar Soesterberg werd vervoerd. Aan de achterkant van het gebouw werd de colonne voor het vertrek geformeerd.

Op de basis aangekomen - de BVD-auto had afgehaakt - ging ik met mijn gast en ongeveer zes man van het escorte het vliegtuig van de US-Airforce in. Dat was dus wel te zien vanaf de toren. Maar ik ging ervan uit dat men het aantal bezoekers niet zou tellen en dus niet in de gaten zou hebben dat wij er later met een man minder uit zouden komen. In het niet zo erg grote toestel, maakte ik kennis met een official van de CIA aan wie ik mijn gast overdroeg. Ik had van het Ministerie van Justitie een proces-verbaal van overdracht in de Engelse taal meegekregen en nadat de CIA-official en ik het hadden ondertekend, hij een kopie in ontvangst had genomen en ik afscheid van mijn gast had genomen, verlieten wij het toestel. De hele overdracht had amper tien minuten in beslag genomen. De motoren werden gestart en even later steeg het vliegtuig op en verdween richting Frankfurt waar zou worden overgestapt op een groter toestel naar de Verenigde Staten.

Om ons verhaal over de excursie geloofwaardig te houden, waren wij genoodzaakt nog wat andere vliegtuigen te bekijken en vertrokken daarna, ieder team op eigen gelegenheid, weer naar Utrecht.

Ik stond op mijn bureau net mijn pistool te ontladen, toen generaal Amelink binnenkwam. Wij waren het er roerend over eens, dat wij best een kop koffie hadden verdiend. En toen hij ging zitten, viel zijn colbertjasje open en zag ik dat ook hij een schouderholster met pistool droeg. Hij volgde mijn blik en zei alleen maar:

'Ach, voor het geval dat, De Bruijn!'

Toch gaf mij dat een warm gevoel; de baas liet het niet bij orders geven, maar was bereid ook zelf risico te lopen.

Half februari ontvingen wij een brief van CKMar, waarin hij de waardering van de Minister van Justitie over het verloop van de operatie overbracht.

Enige tijd later werd er bij de BVD een bijeenkomst belegd voor verscheidene lieden die op enigerlei wijze, in leidende functies, met deze succesvolle actie te maken hadden gehad. Dat waren er nog heel wat. In een toespraak tijdens een borrel, werd het Wapen geroemd voor de wijze, waarop het zijn taak had uitgevoerd.

Wat later hoorde ik van een functionaris van de BVD, dat de diplomaat in Amerika erg veel last van heimwee naar zijn vrouw en kinderen had gekregen, die in China waren achtergebleven en was hij vanuit de USA teruggekeerd naar China. Hoe het hem daar verder is vergaan? Ik heb geen idee, maar wel een angstig vermoeden.

Jeneverkruizen

Op 6 december 2011 vond in het Auditorium van de Koningin Beatrix Kazerne (KBK) een bijeenkomst plaats met de reservisten, waar generaal-majoor KMar dr. J.A.J. Leijtens voor de eerste keer in zijn rol van inspecteur-generaal de reservisten toesprak.

Dit was tevens ook de laatste keer, gezien het feit dat hij per 31 mei 2012 het commando van de Koninklijke Marechaussee overneemt van luitenant-generaal mr. D. van Putten. Generaal-majoor Leijtens schetste aan de hand van de ontwikkelagenda 2011 het toekomstbeeld van de KMar. Bezuinigingen alom. Ook de reservisten zullen dit gaan merken. Maar, de crisis biedt ook weer mogelijkheden! Taken afstoten en andere dingen proberen nog beter te doen. Bijvoorbeeld de beste grensbewaker van Europa worden! Na een inspirerend betoog was het de hoogste tijd om naar boven te gaan. Want, het was 6 december. Ja inderdaad, uitreiking van de jeneverkruizen! Het Onderscheidingsteken voor Eervolle Langdurige Dienst als officier, doorgaans het Officierskruis genoemd, is een militaire onderscheiding die wordt uitgereikt aan officieren in de Nederlandse krijgsmacht die ten minste 15 jaar actief officier zijn. Op 19 november 1844 stelde Koning Willem II deze onderscheiding in. De uitreiking vindt sindsdien plaats op zijn verjaardag, 6 december. Omdat tijdens deze uitreikingen in het officiersverblijf traditioneel een glaasje jenever werd genuttigd, noemt men het wel het Jeneverkruis. Tot 30 december 1866 was het Onderscheidingsteken een verguld zilveren gesp die op een kleurig zijden lintje werd gedragen. Op verzoek van de officieren werd de gesp door het huidige verguld zilveren kruis vervangen. Op de onderscheiding is het aantal dienstjaren in Romeinse cijfers vermeld, dat elke vijf jaar dient te worden vervangen: XV, XX, XXV, XXX, XXXV en XL. Ook Prins Willem-Alexander heeft op 6 december zijn 25-jarige jubileum als officier gevierd. Minister Hans Hillen overhandigde de prins nieuwe cijfers voor zijn jeneverkruis. Helaas niet op de KBK, maar op een andere

Generaal-majoor Leijtens licht de ontwikkelagenda toe.

locatie. De kruizen werden aan de Marechaussee-officieren uitgereikt door de generaals Van Putten en Leijtens. Van de reservisten mocht majoor Van Ginkel het cijfer 25 vervangen door 30 en majoor Cousin 20 door 25, terwijl majoor Tromp en de kapiteins Dorenbosch en Van Rossum het cijfer 15 door 20 mochten vervangen. Het geheel werd traditioneel afgesloten met de Indische hap.

Alle jubilarissen staan aangetreden op een rij.

In het Auditorium luisteren de reservisten ademloos toe.

Beide generaals (r) reiken de kruizen en cijfers uit.

SMC-contactmiddag in KMar Meeting Point

'Gelukkig zie ik elk jaar weer enkele nieuwe gezichten en dit jaar zijn we weer met meer aanwezigen dan de vorige keren'.

Met deze woorden opende Roel Gras, namens de SMC-reüniecommissie, de eerste SMC-activiteit van het jaar 2012. Op 8 maart kwamen ongeveer zestig personen naar Buren voor de jaarlijkse contactmiddag in de dependance van het Marechausseemuseum.

Vanwege wegwerkzaamheden was het anders zo gastvrije stadje bijna een onneembare vesting geworden. Maar oud-marechaussees laten zich niet zo gauw van de wijs brengen en kwamen, ondanks het ontbreken van enige wegbewijzing, *zelfs geen AXIS UP of AXIS DOWN-bord te bekennen.....!*, toch op de plaats van samenkomst. In zijn welkomstwoord memoreerde Roel het ontstaan van deze contactmiddag en deelde hij mee welke activiteiten de komende tijd op het programma staan.

Hij vroeg de aanwezigen regelmatig te kijken op de websites van SMC en MarechausseeNostalgie, in Marechaussee Contact en in de SMC-nieuwsbrief. Met de mededeling dat iedereen in ieder geval weer bijtijds in de dependance terug moest zijn voor het buffet en dat de verdere invulling van de middag aan 'uzelf' is, gaf hij het woord aan de directeur van het museum Stan Klijnhout.

Na de SMC-ers begroet te hebben, vertelde deze dat de gesprekken over de toekomst van het museum in rustiger vaarwater zijn gekomen. Er komt een Nationaal Militair Mu-

seum, het NMM, met in Soesterberg het Leger- en Luchtmachtmuseum en met nevenvestigingen in Den Helder, Rotterdam en Buren. De collectie blijft eigendom van de Stichting Museum der Koninklijke Marechaussee, maar gaat in bruikleen over naar het NMM. Stan: 'Zo ziet de museale toekomst van Defensie er dus uit!'. Vanwege bouwactiviteiten zal het NMM ongeveer anderhalf jaar dicht zijn. In die tijd zal het Marechausseemuseum zich verder ontwikkelen. Door het plaatsen van glaswanden worden de exposities professioneler gemaakt en beter beveiligd. Er komen meerdere audiovisuele opstellingen waarmee beeld en geluid aan de presentaties zullen worden toegevoegd. 'Hoewel het oude gekoesterd wordt, zal het museum het lef hebben om af en toe

wat nieuws te laten zien. Zo wordt momenteel gewerkt aan een "bikers"-opstelling en is het initiatief genomen om tot een presentatie onder de titel "Vijftig jaar dienstplicht bij de KMar" te komen. En mede dankzij de samenwerking binnen het NMM zullen er van tijd tot tijd thema-exposities te zien zijn'.

Na de mededeling dat de accommodaties van het museum voortaan ook dienst zullen gaan doen als een Meeting Point KMar, beëindigde de museumdirecteur zijn introductie na de woorden 'We hebben er een goed gevoel bij' wenste hij de aanwezigen een prettige contactmiddag toe.

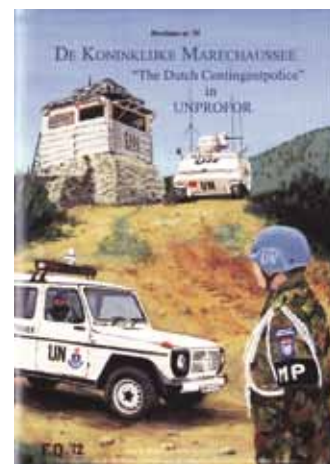
Hierna ging ieder zijn eigen gang om rond 16.30 weer te verzamelen in de dependance waar met een gezellig – en uitstekend! – buffet aan deze contactmiddag een einde kwam.

De Koninklijke Marechaussee 'de Dutch Contingentpolice' in UNPROFOR

In maart is museumbrochure nummer 39 'De Koninklijke Marechaussee 'de Dutch Contingentpolice' in UNPROFOR, verschenen. Deze is geschreven door majoor b.d. H. Engels. Harm Engels was de eerste commandant van de brigade Koninklijke Marechaussee UNPROFOR (United Nations Protection Force).

De Verenigde Naties (VN) waren ernstig ongerust over de impact die de burgeroorlog in Joegoslavië konden hebben op de ingezette ontspanningspolitiek en wapenbeheersingsprogramma's tussen West (NAVO) en Oost (Warschaupact). Om deze ontwikkeling niet te laten escaleren richtte de VN begin 1992 UNPROFOR op, waaraan ook Nederland een bijdrage levert. De brigade Koninklijke Marechaussee UNPROFOR, 'de Dutch Contingentpolice', is belast met de politiediensten voor

de Nederlandse eenheden (een verbindingsbataljon, NL/BE transportbataljon en een infanteriebataljon). De brochure geeft een kijkje in de keuken van de vredesmacht van de Verenigde Naties in Joegoslavië en is verkrijgbaar in het Museum der Koninklijke Marechaussee.

Het Manuel de la Gendarmerie Impériale

Het Nederlands Instituut voor Militaire Historie (NIMH) heeft onlangs een uniek exemplaar van een voorschrift van de Franse keizerlijke Gendarmerie gekregen van een anonieme schenker.

Dit tweehonderd jaar oude protocol, het Manuel de la Gendarmerie Impériale, bevat een bonte verzameling aan wetten, besluiten en circulaires. Hierop waren de vroegste reglementen van de Koninklijke Marechaussee gebaseerd.

De handgeschreven tekst op het blad tegenover de titelpagina, gedateerd 19 februari 1813, maakt het boek extra bijzonder. Het betreft een begeleidend schrijven van de commandant van het luitenantchap (district) Breda van de

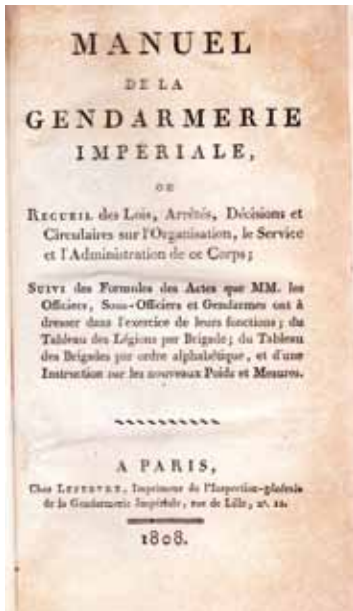
Franse Gendarmerie, luitenant J. Clairfont. Het is gericht aan de waarnemend commandant van de gendarmeriebrigade Rijsbergen, Gendarme à Cheval (gendarme te paard) Jean De Veaux.

Vanaf maart 1810 maakte het departement Brabant deel uit van het Franse keizerrijk. De gemeente Rijsbergen huisvestte als onderdeel van het kanton Ginneken vier gendarmes in de plaatselijke herberg. In 1812 werd de gendarmeriebrigade ondergebracht in een kasernement. Dit was een gehuurd, bestaand, gebouw gelegen aan de 'grote weg' Antwerpen-Breda. Het

gemeentebestuur was verantwoordelijk voor de kazernering van de gendarmes en de stalling van de paarden. Welhaast vanzelfsprekend klaagde de burgemeester over de hoge kosten en de ontoereikende vergoeding. Met de oprichting op 3 april 1818 van de compagnie Noord-Brabant, vestigde de Koninklijke Marechaussee zich voor het eerst in het noorden van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden. Zo ook in Breda en in Rijsbergen. In één van deze plaatsen trof een anoniem gebleven marechaussee bij toeval het oude Franse gendarmerievoorschrift aan.

Naschrift redactie:

De redactie is met het NIMH blij met het feit dat dit boekwerk voor ons allen behouden is gebleven. Wij roepen onze achterban op uit te blijven zien naar dit soort unieke documenten. Ons museum heeft al veel van dergelijke geschriften, waar onder ook bovenstaand boekwerk. Wijs uw familie en kennissen er s.v.p. op dat ons museum te Buren de locatie is om dergelijke voorwerpen onder te brengen!

Zoektocht beroepsklas 1955 P

Ad Massar, Wim Piersma, Wim van Eekeren en Wim Paschier werden op 1 maart 1955 ingedeeld in Klas P, nu meer dan een halve eeuw later, zijn ze op zoek naar oud-collega's. Ze vragen om hulp bij hun zoektocht naar Jo Modderkolk, Klaas Polstra, Otto de Ronde, Hessel Dantuma, Fred Rendink, Cor de Bree, H.Th.Derksen, P.M.T. v.d. Heijden, Jaap Haaksma, Jitse Plantinga en Geert Nijboer. Allen zijn rond 1936 geboren. Wie helpt hen aan informatie? Reacties: W.Piersma, 0251-235559, WPiersma@ziggo.nl of A.A.J.Massar, 0316-343006, A.Massar3@kpnplanet.nl.

Archief Nederlandse Politie Sport Bond

Tijdens de 'Burense Contactmiddag' van 8 maart jongstleden werd de redactie aangesproken door oud-marechaussee J.Kik met het verzoek de lezers van Marechaussee Contact (MC) te attenderen op het archief van de Nederlandse Politie Sportbond (NPSB). Dit archief is ondergebracht in het Regionaal Archief te Tiel. Sinds de oprichting van deze bond zijn leden van de KMar er lid van of lid van geweest.

Sinds enkele weken is het archief gevestigd aan het J.S. de Jongplein 3 te Tiel. Telefoon 0344-640165, www.regionaalarchiefrivierenland.nl.

Als er lezers van MC zijn die 'iets' hebben dat met sporten in NPSB-verband te maken heeft dan wil J.Kik dit graag in ontvangst nemen ten behoeve van het NPSB-archief.

J.Kik die na zijn tijd bij het Wapen zijn loopbaan bij de Politie vervolgde, is al een aantal jaren belast met het onderhouden en uitbreiden van het bondsarchief.

Hij is bereikbaar via: J.Kik, Pr.Marijkelaan 57 4021 EB Maurik, sb094918@telfort.nl en tel.0344-603655.

Reüniecommissie 1950-2 doet schenking aan het Marechausseemuseum

'Tachtigers komen nog één keer bij elkaar' is de titel van het artikel in het augustusnummer van het Marechaussee Contact 2010.

Op vrijdag 8 oktober 2010 is de lichte van 1950-2 3 DMC voor de laatste en veertiende keer bij elkaar gekomen, 60 jaar na opkomst! Omdat de deelnemers hebben besloten om gezien de leeftijd, geen reünie meer te organiseren, is het overgebleven bedrag van €10,- als schenking aan het museum overgemaakt. Het museum dankt de reüniecommissie en de reünisten voor dit geweldige initiatief!

Graag toevoegen foto: 8 oktober 1950, vier dagen na de opkomst, niet voor iedereen was direct een 'Engels' uniform beschikbaar.

Blaakman en De Jong (!) toeren op Schiphol in de MR2

Toyota MR2 Cabrio voor Schiphol

KMar-veteraan Harry de Jong duikt in zijn fotoalbums. Ontdekt daar ook de glamourauto in KMar-uitvoering, een Toyota MR2. Samen met de chef garage, oud-adjutant Hans Blaakman, maakt hij menige toer op het Schiphol-terrein. Iedereen kijkt de ogen uit. Gaaf zo'n auto bij de KMar. Wat een bluf zeg. Het is 2002, dus tien jaar geleden. En Harry is waarnemend commandant van de brigade Algemene Politiedienst. Onder de driehonderd voertuigen op Schiphol, zijn ook bijzondere voertuigen zoals de Toyota Landcruiser. De goede band met de Importeur Toyota in Den Haag resulteert in het pro deo aanbrengen van de KMar-outfit op een tentoonstellingsauto. Met een telefoontje van Staf KMar wat er in hemelsnaam aan de hand is op Schiphol komt ook een eind aan deze grap van enkele dagen.

Attentie voor betaling begunstigerbijdrage 2012

Een aantal begunstigers heeft de begunstigerbijdrage 2012 nog niet betaald. Daarnaast is het een aantal begunstigers kennelijk ontgaan dat de minimum begunstigerbijdrage is verhoogd vanwege het wegvallen van de financiële ondersteuning van het Ministerie van Defensie i.v.m. de bezuinigingsperikelen van het kabinet.

Graag uw aandacht ter zake, de SMC kan uw bijdrage, zeker in deze moeilijke financiële tijden, niet missen.

Overigens werd door veel SMC-begunstigers met begrip gereageerd op de noodzakelijke verhoging van de minimum begunstigerbijdrage en zij doneerden vaak extra, bovenop de minimum bijdrage. De SMC is deze begunstigers veel dank verschuldigd!

Ik roep diegenen die nog niet hebben betaald dan ook op:

Blijf Begunstiger van de SMC, kijk na of u de (juiste) begunstigerbijdrage 2012 heeft betaald en onderneem in voorkomend

geval actie. Betaal alsnog de (juiste) begunstigerbijdrage 2012 of de nodige aanvulling indien u geen rekening hield met de verhoging. Het gaat daarbij om:

- minimaal € 15,00 voor in Nederland wonende begunstigers;
- minimaal € 7,50 voor weduwen van ons ontvallen begunstigers;
- minimaal € 20,00 voor in het buitenland wonende begunstigers;

over te maken op bankrekening 3912106 t.n.v. de SMC te Nieuw Vennep. Vermeld hierbij a.u.b. uw lidnummer - vermeld op de adresdrager van dit blad.

Voor nadere informatie over de betaling van uw begunstigerbijdrage kunt u contact opnemen met de administrateur van de begunstigerbijdragen, de heer Piet van Sprang - zie de colofon achter in dit blad -.

Met dank voor uw aandacht en uw actie ter zake – Eelco Bouwman – penningmeester SMC

Nieuwe begunstigers

F. van der Pol

Dpl 80-3
UNIFIL

J.B. Ruumpol

Ber 62-4

W.H. Vasmeer

Dpl 73-2

G.A.J. van Vuuren

Ber 67-2

C.E. Wever

Dpl 62-6

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 3397 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom het Wapen der Koninklijke Marechaussee.

Het Bestuur SMC

Overleden begunstigers

A.G.R. Bakker

Geboren 14 december 1926
Overleden op 21 maart 2012
Ber '46-'51

J.H. Beukers

Geboren op 25 juli 1944
Overleden op 27 februari 2012
Ber 62-6

G.J. Brinker

Geboren op 21 september 1927
Overleden op 15 maart 2012
Dpl 6 DMC; Ned. Indië; 1MP11;
2MP111; 3MP111; 4MP11V

H.J. Bulsing

Geboren op 22 juli 1925
Overleden op 18 februari 2012
Dpl 1DMC
Ned. Indië; 3 MPI; 4 MPI

G. Coenradie

Geboren op 6 september 1926
Overleden op 22 januari 2012
Dpl 4 DMC; Ned. Indië; 1 MP111;
1MPV

M. van Dijk

Geboren op 13 augustus 1933
Overleden op 4 februari 2012
Dpl 54-3

W.P. Gardenier

Geboren op 25 juli 1947
Overleden op 24 februari 2012
Ber 67-3

Mevr. G.J.S. Haan – van de List

Geboren op 18 maart 1913
Overleden op 27 februari 2012
Weduwe van G.H. Haan

C.H. Innemee

Geboren op 7 december 1924
Overleden op 19 maart 2011
Ber

J.W. ter Keurs

Geboren op 30 september 1939
Overleden op 14 februari 2012
Dpl 59-2

P. Korver

Geboren op 4 december 1925
Overleden op 28 maart 2012
OVW-er, Engeland. 4 DMC
Ned. Indië; 2MPV

Mevr. W.D. Krijger-Knibbe

Geboren op 29 juni 1928
Overleden op 13 maart 2012
Weduwe van C.A. Krijger

J. Leijssenaar

Geboren op 11 april 1928
Overleden 8 maart 2012
Ber '51

G.J. Nijhuis

Geboren op 4 januari 1925
Overleden op 2 februari 2012-
02-09
Dpl; 6 DMC; Ned. Indië ; 1MP11

D. Nijland

Geboren op 11 augustus 1921
Overleden op 1 februari 2012
OVW; Ned. Indië;
1-11RI; MPI; MSG

Mevr. H. Post-Kieft

Overleden op 14 september
2011
Weduwe van F. Post

J.H. Schoonderwoerd

Geboren op 20 mei 1926
Overleden op 15 maart 2012
Dpl 4 DMC; Ned. Indië; 2MPV

J. Schultze Kool

Geboren op 13 augustus 1931
Overleden op 11 maart 2012
Ber 50-6

Z. Verhard

Geboren op 4 maart 1928
Overleden op 12 december
2011
Dpl 42 DMC; Ned. Indië;
Just Afd MPV

H. Westra

Geboren op 12 april 1931
Overleden op 5 februari 2012
Ber

A.Willems

Geboren op 26 april 1935
Overleden op 13 maart 2012
Ber 53-5

Bestuur en redactie Stichting
Marechaussee Contact
betuigen de nabestaanden
hun medeleven en wensen hen
sterkte toe.

SMC

Colofon Stichting Marechaussee Contact

Voorzitter

J. Vlaming
e-mail: vlamingj@gmail.com

Vice-voorzitter

G.N. Roes
e-mail: gerard.roes@planet.nl

Secretaris SMC

P. Scholte
Postbus 125
7590 AC Denekamp
Tel. 0049 594 1999099
e-mail: scholte.p@gmail.com
Tevens adres voor overlijdensberichten
SMC-begunstigers

Penningmeester

E. Bouwman
tel: 071 - 5416060
email: e.bouwman@ziggo.nl
algemene bankrekening: 3912106
t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
bankrekening SMC-artikelen: 916446
t.n.v. SMC te Zoeterwoude

Aanmeldingen, adresmutaties en werving

C. de Boom
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
Tel. 0341-257129
e-mail: c.dboom@chello.nl

Administratie begunstigerbijdragen

P. van Sprang
Tel. 0252-674279
e-mail: begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
Postbankrekening 3912106
t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
IBAN nr: NL82INGB0003912106
BIC nr: INGBNL2A

Commissie reünies, contactdagen en herdenkingen

R. Gras
Walstro 33
1273 BH Huizen
Tel. 035-5258313
e-mail: roelgras@hetnet.nl

Veteranen

F. H.C. Meijer
Tel. 0341-417087
e-mail: frans.meijer@kpnmail.nl

Indiërubriek

Zie adres aldaar

Redactie

J. Vlaming, R. Bouwman, F.H.C. Meijer, W.A. Geense, E.C.G. Boom, M.N.M. Broekhuizen-Klijnhout, E.A.W. Damen

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel. 0344-571256
e-mail: redactiemc@gmail.com

Webmaster SMC

R. Bouwman
e-mail: roelbouw@gmail.com

www.marechausseecontact.nl

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winstoogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht in Buren en gevestigd op het adres Weeshuiswal 9, 4116 BR, Buren (Gelderland). SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met het Veteranen Instituut, het Museum der Koninklijke Marechaussee en andere relevante organisaties.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan.

Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel diende bij het Wapen en de Korpsen. Zij worden van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/ Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en betrokkenheid met het Wapen der Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door enkele duizenden begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij 'lief en leed'-gebeurtenissen;
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van het Wapen
- uitgeven van 'Marechaussee Contact'
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse nieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Museum der Koninklijke Marechaussee

Geschiedenis
Vergaderingen

KMar Meeting Point

Bijeenkomsten
Voertuigen, motoren

Weeshuiswal 9

4116 BR Buren

tel: 0344 - 571256

W: www.marechausseemuseum.nl

E: postbus@marechausseemuseum.nl

Elke dag open van
12.30 - 16.30 uur, voor
feestdagen: zie website